

23 stycznia 1926 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *F41f 23/20*

Nr 2830.

Kl. 72 c 6.

Société Schneider & Cie
(Paryż, Francja).

Łoże działowe na kołach, przesuwające się wzdłuż osi kół.

Zgłoszono 31 października 1919 r.

Udzielono 10 września 1925 r.

Pierwszeństwo: 5 sierpnia 1916 r. (Francja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest mocowany do tej części skrzynki, która udoskonalenie łoża na kołach, ślizgających się wzdłuż osi tych ostatnich.

Ulepszenie polega w zasadzie na prowadzeniu łoża wzdłuż osi kół zapomocą skrzynki, utworzonej z dwóch części, które mogą ślizgać się jedna w drugiej w kierunku pionowym, lecz nie mogą przesunąć się w stosunku do siebie w kierunku poziomym i są przymocowane jedna do łoża, druga zaś do osi. Między wymienionymi częściami skrzynki są umieszczone sprężyny z metalu lub innego materiału. W ten sposób osiąga się elastyczne zawieszenie kadłuba łoża na osi, zupełnie nie przeszkadzające ruchom całokształtu łoża na zestawie kołowym.

Mechanizm, kierujący ruchem łoża wzdłuż osi kół, może być w całości przy-

mocowany do tej części skrzynki, która bezpośrednio przesuwa się po osi, lecz możliwy jest i inny sposób jego przymocowania, a mianowicie: z jednej strony do tej części skrzynki, która przesuwa się bezpośrednio po osi, z drugiej zaś do łoża i połączonej z niem części skrzynki; w tym wypadku obie wspomniane części mechanizmu są sprzężone ze sobą zapomocą połączenia lunetowego na sprężynach, którego części są połączone przegubowo zapomocą sprzęgła Cardana z częściami powyższego mechanizmu, które należy połączyć.

Oba te sposoby wykonania wynalazku są przedstawione w charakterze przykładu na załączonych rysunkach.

Fig. 1 do 3 włącznie przedstawiają pierwszy sposób wykonania wynalazku odpowiednio w przekroju pionowym podłuż-

ym, przekroju poziomym według linii II—II na fig. 1, i przekroju pionowym poprzecznym według linii III—III na fig. 2.

Fig. 4 do 8 przedstawiają drugi sposób wykonania wynalazku, a mianowicie: fig. 4 — przekrój pionowy, fig. 5 — przekrój poziomy według linii V—V na fig. 4, fig. 6 — pionowy przekrój podłużny według linii VI—VI na fig. 4, fig. 7 — przekrój poprzeczny według linii VII—VII na fig. 6 i fig. 8 — przekrój częściowy według linii VIII—VIII na fig. 4.

Na figurach A oznacza właściwe łoża, csadzone tak, że może się przesuwać na osi C zestawu kołowego. Zgodnie z wynalazkiem, łoża A jest prowadzone wzdłuż osi podczas jego przesuwu zapomocą skrzynki, utworzonej z dwóch części B, B¹, otaczających jedna drugą w ten sposób, że w kierunku podłużnym nie mogą one zupełnie przesunąć się jedna względem drugiej, lecz w kierunku pionowym mogą natomiast się przesuwać jedna w drugiej. Między temi dwoma ogniwami skrzynki umieszczone są sprężyny D z metalu lub innego materiału.

W sposobie wykonania, przedstawionym na fig. 1 do 3, mechanizm, powodujący przesuwanie się łoża wzdłuż osi, jest przymocowany w całości do skrzynki B¹ za wyjątkiem, naturalnie, części, stanowiącej punkt oparcia na osi. W przykładzie przedstawionym część ta składa się z naśrubnicy c, przez którą przechodzi śruba E, obracająca się w łożyskach, osadzonych w części B skrzynki. Na jednym końcu tej śruby jest zaklinowany zębnik F, łączący się zapomocą przekładni G—H—I z zębnikiem J, zaklinowanym na wale K. Wał K jako też osi g, h, i kół G, H, I są przymocowane do części B¹ skrzynki; oś i stanowi przedłużenie osi h.

Wprawiając w ruch oś K zapomocą jednego z dwóch pokręteł k, k¹, umieszczonych na jej końcach, wywołuje się obrót śruby E i, co za tem idzie, przesunięcie się jej po-

dłużne w naśrubnicy c, przymocowanej do osi G; przesunięcie się śruby E oraz części B¹ skrzynki pociąga za sobą przesunięcie się części zewnętrznej B skrzynki i, co za tem idzie, również i łoża A.

W przykładzie, przedstawionym na fig. 4 do 8, część B¹ skrzynki, przesuwaną się bezpośrednio po osi, ma występy ze szponami prowadnemi (fig. 4 i 5) dla żeber b, części B skrzynki, złączonej z łożem A; tego rodzaju wzajemne urządzenie prowadzące b—b¹—b¹ zapobiega wszelkiemu przesunięciu podłużnemu obu części skrzynki w stosunku do siebie. Jedną część mechanizmu, powodującego przesunięcie łoża wzdłuż osi, umieszczona jest na części B¹ skrzynki, druga zaś część tegoż mechanizmu jest umieszczona na łożu A i połączonej z nią części B skrzynki.

Mechanizm powyższy działa na oś zapomocą zębnicy c. Część jego, umieszczona na części skrzynki B¹, ma zazębiający się zębnicą c, zębnik L, którego oś jest osadzona w części B¹ skrzynki. Na drugim końcu osi l siedzi ślimacznicza M, zazębiająca się ze ślimakiem N, zaklinowanym na wale n, obracającym się w łożyskach, wykonanych w części B. Na obydwóch końcach wału n znajduje się po zębniku stożkowym N¹, zazębiającym się z kołem zębatym O, którego oś o jest osadzona jak i osie n i L, w części B¹.

Na końcu osi o jest umieszczona połówka P sprzęgła Cardana P—P¹, którego druga połowa P¹ jest przymocowana do jednego z końców wału Q¹ zestawu lunetowego Q—Q.

Na końcu wału Q¹ znajduje się klinik q¹, przesuwaną się w wodzidle q, którem jest zakończony wałek Q. Sprężyna R opiera się o zwrócone ku sobie końce wałów Q i Q¹. Na drugim końcu wału Q jest umocowana połowa S¹ sprzęgła Cardana S—S¹, którego druga połowa jest osadzona na osi s, obracającej się w podstawie a, połączonej z łożem A i częścią B skrzynki.

Na osi s umocowany jest zębnik T , za-
zębający się z kołem stożkowym U , oś któ-
rego u , obracająca się w podstawie α , jest
zakończona pokrętle.

Przekładnia $N—O—T—U—V$, podobna
do tylko co opisanej, może być umieszczo-
na na każdej kończynie wału n .

Zastrzeżenia patentowe.

1. Łoże na kołach przesuwające się
wzdłuż osi kół, znamienne tem, że łoże (A)
jest prowadzone wzdłuż osi (C) zapomocą
skrzynki, składającej się z dwóch części
(B, B^1), przesuwających się jedna w dru-
giej w kierunku pionowym, lecz nie prze-
suwalnych w stosunku do siebie w kierunku
poziomym i przymocowanych odpowiednio
do lawety i osi, pomiędzy którymi to czę-
ściami skrzynki są umieszczone sprężyny
z metalu lub z innych materiałów.

2. Łoże według zastrz. 1, znamienne

tem, że mechanizm, nadający łożu ruch
wzdłuż osi kół, jest umieszczony w całości
na części (B^1) skrzynki, przesuwającym się
bezpośrednio po osi zestawu kół.

3. Łoże według zastrz. 1, znamienne
tem, że część mechanizmu, nadającego
ruch łożu (A) po osi (C), jest przymoco-
wana do części (B^1) skrzynki, przesuwają-
cej się bezpośrednio po osi, druga zaś część
do łoża i do połączonej z nią części (B),
przyczem obie te części mechanizmu są po-
łączone ze sobą za pośrednictwem dwóch
wałów (Q^1, Q), przesuwających się jeden
w drugim ze wstawioną pomiędzy nie sprę-
żyną, lecz nie mogących obracać się jeden
w drugim, i zewnętrzne końce których łączy
się zapomocą sprzęgła Cardana odpowied-
nio z temi częściami mechanizmu ($P—P^1$,
 $S—S^1$), które mają być ze sobą połączone.

Société Schneider & Cie.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

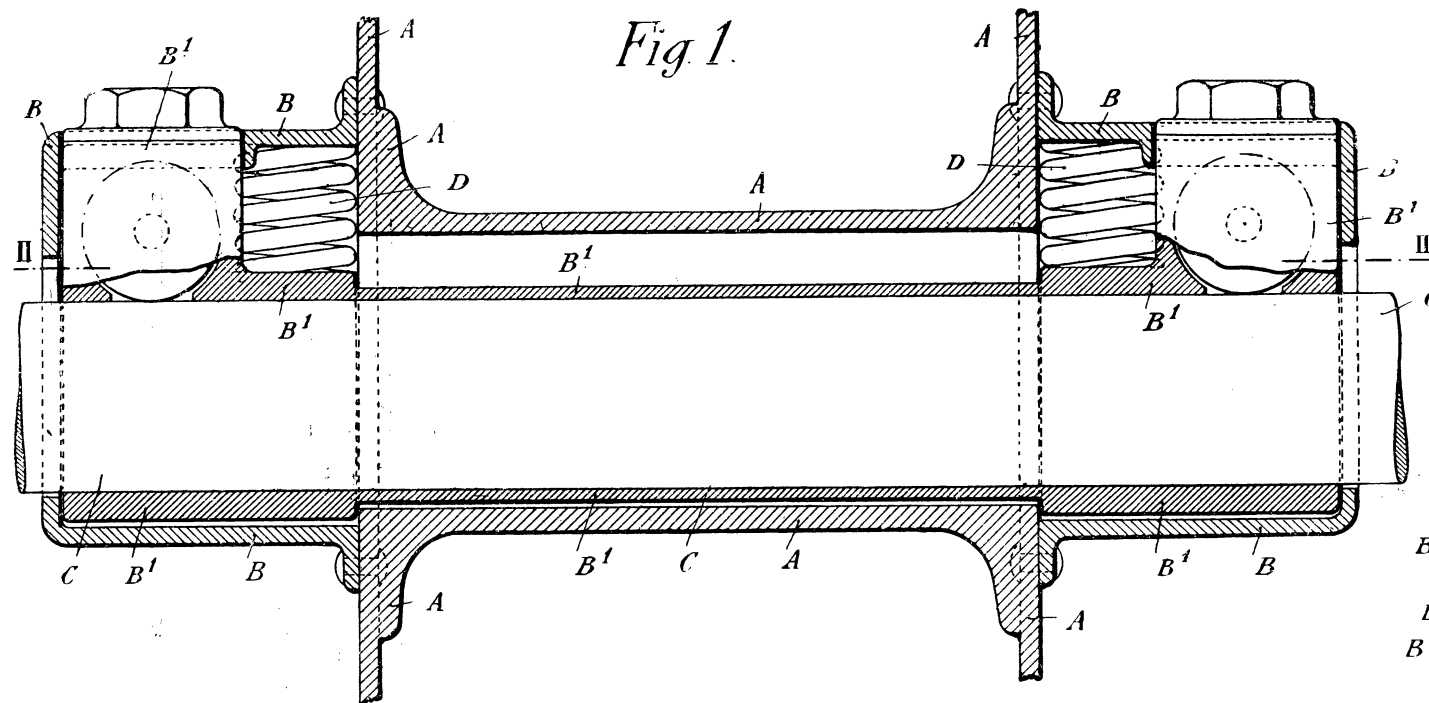

Fig. 2.

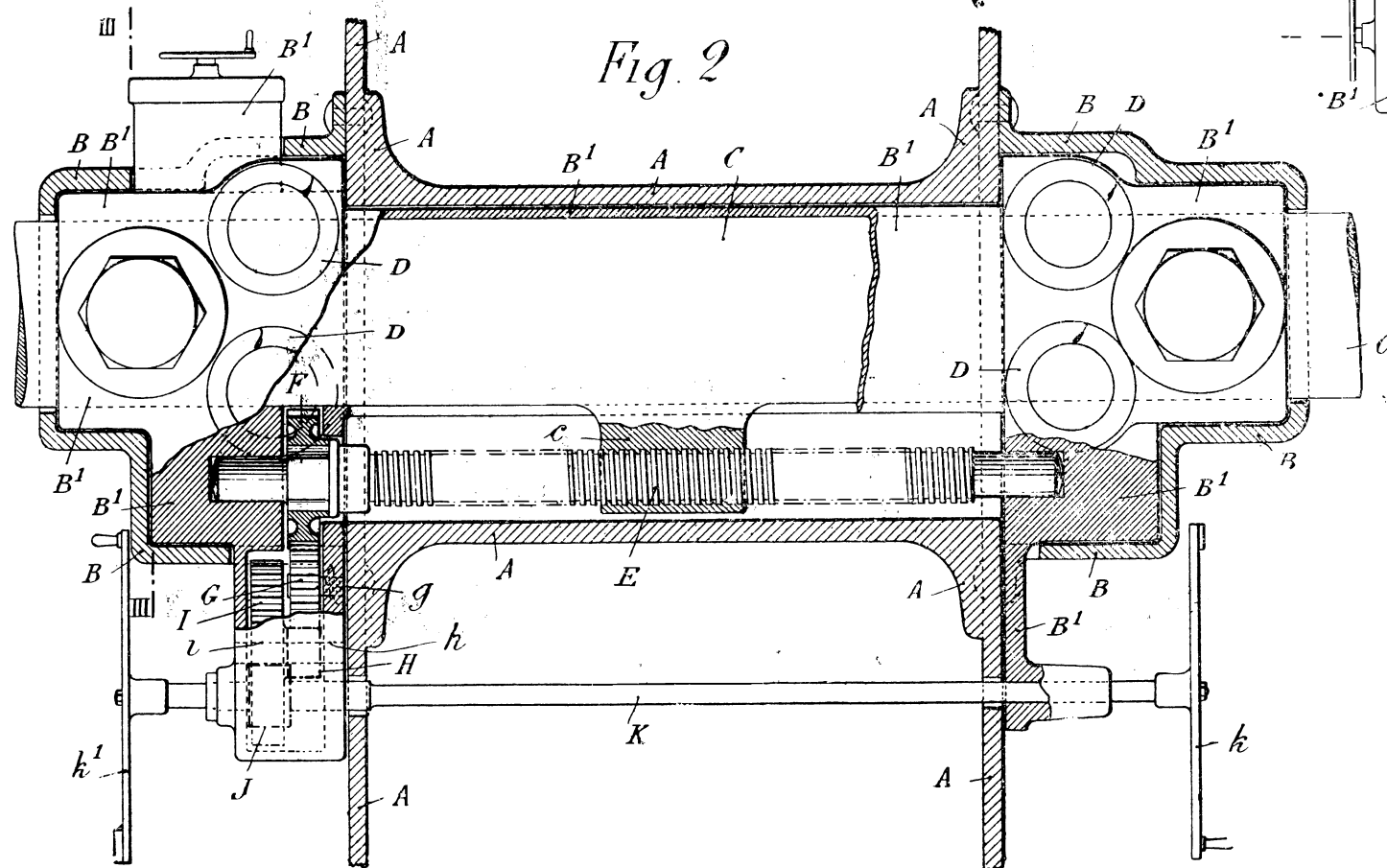

Fig. 3.

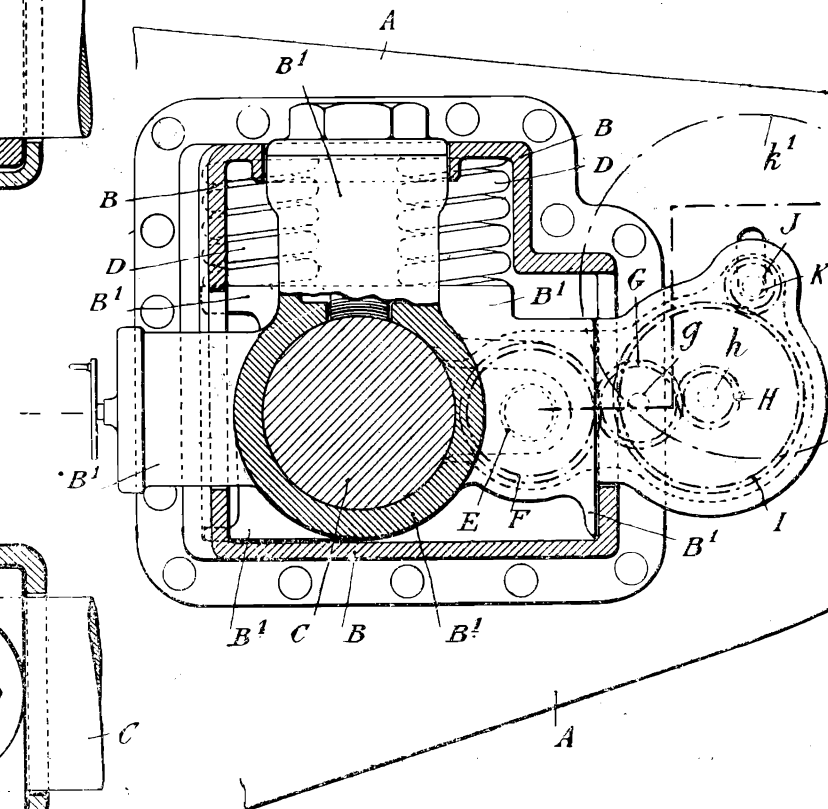

Fig 4

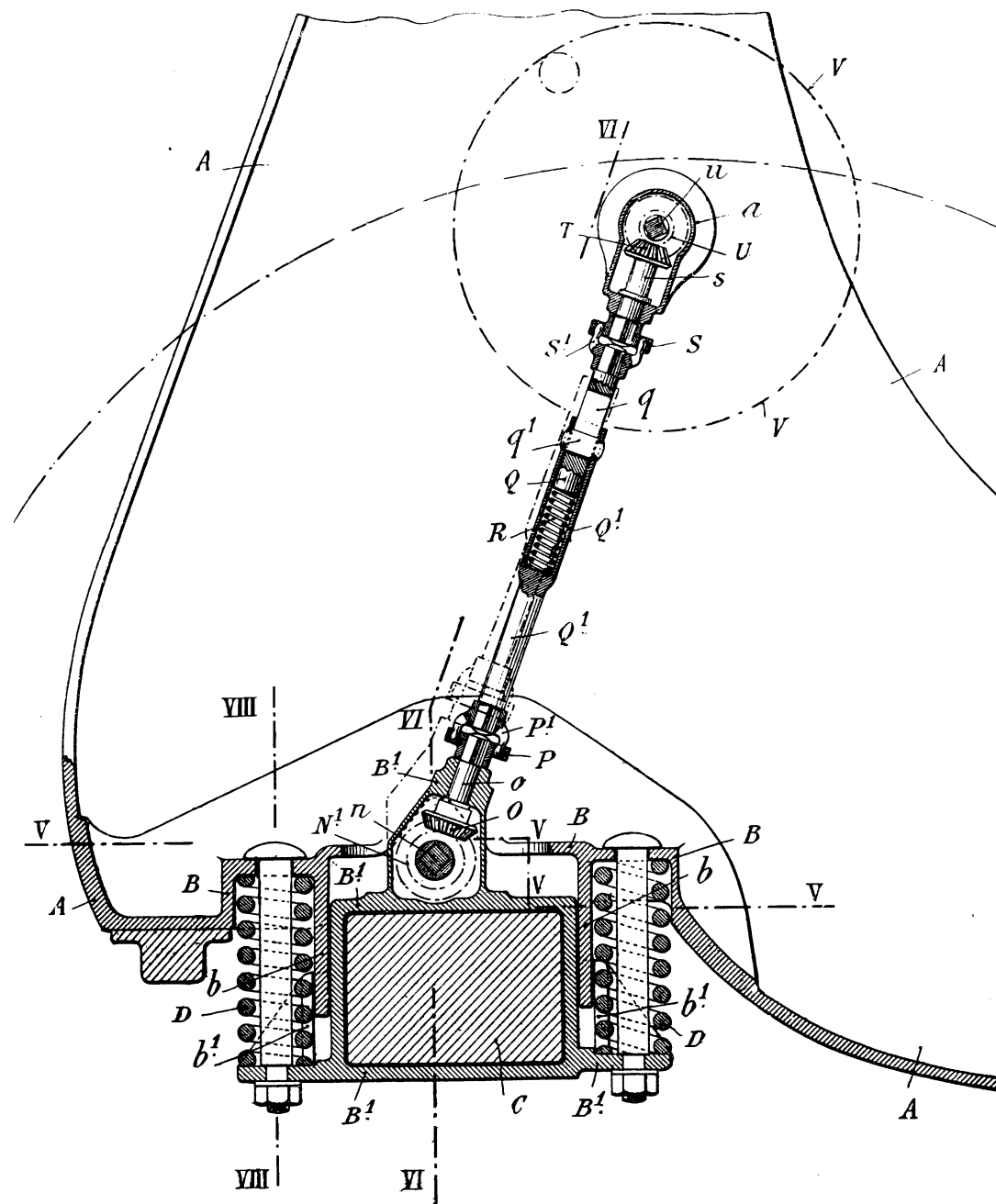

Fig. 6.

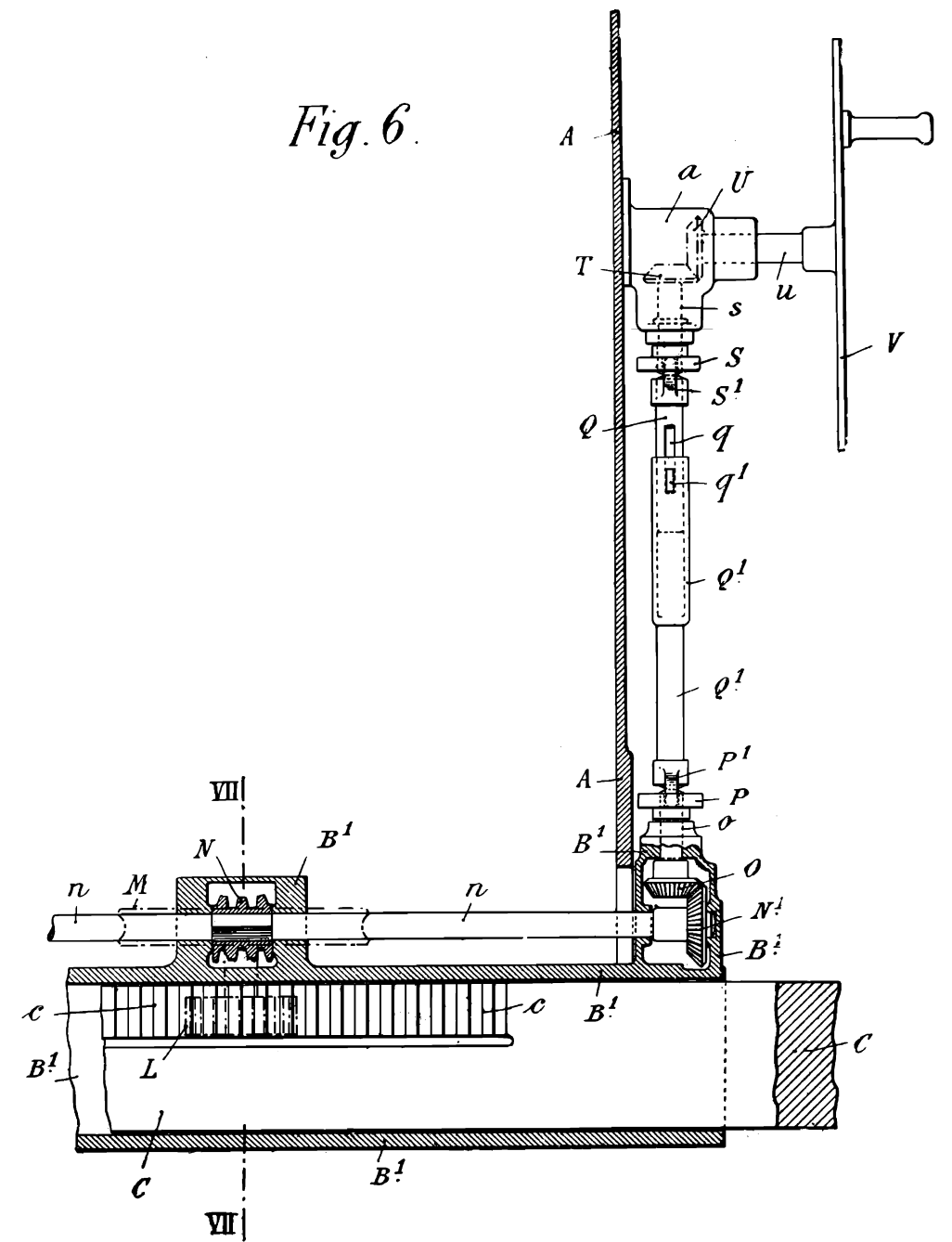

Fig. 5.

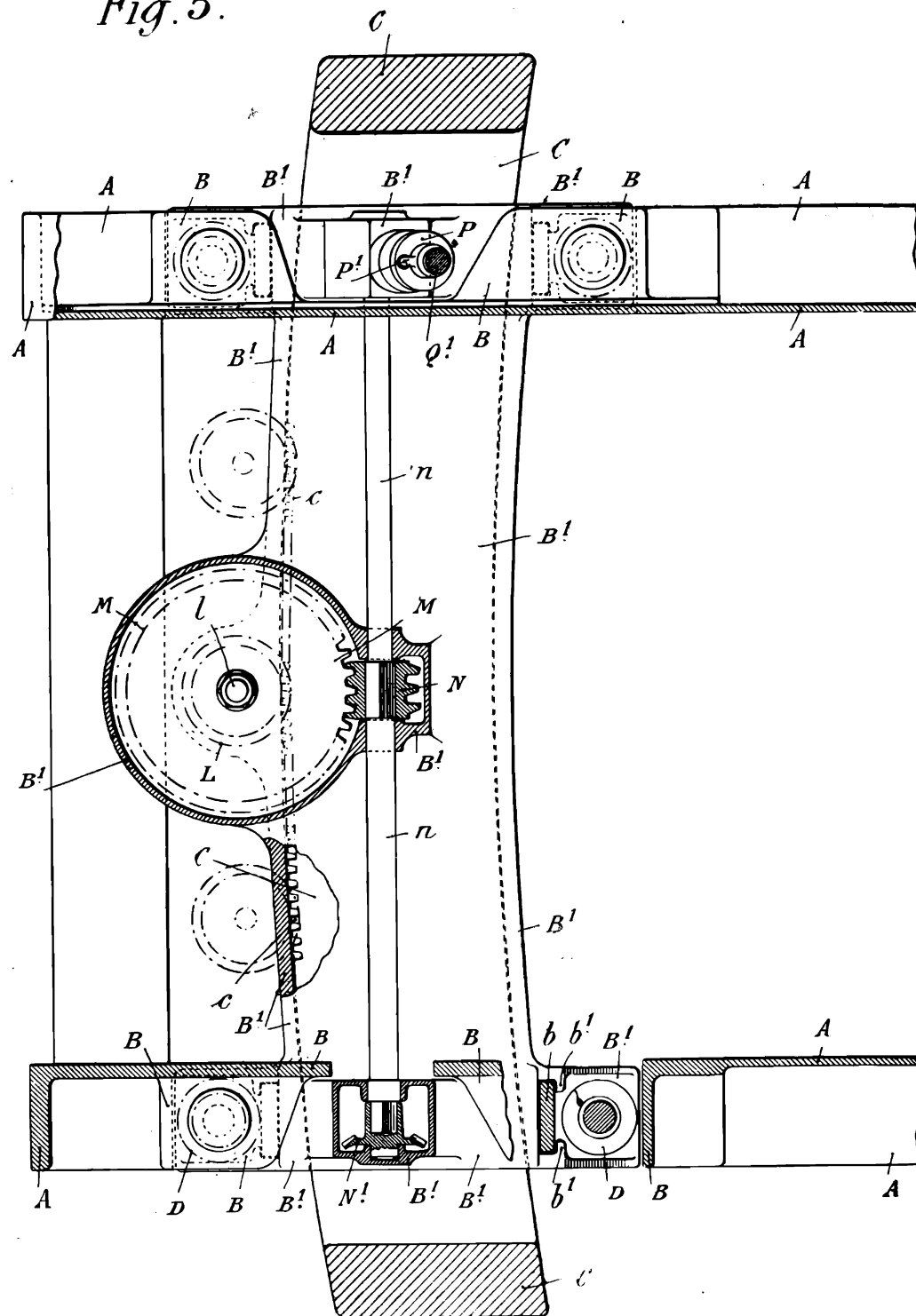

Fig. 7.

Do opisu patentowego Nr 2830.
Ark. 3.

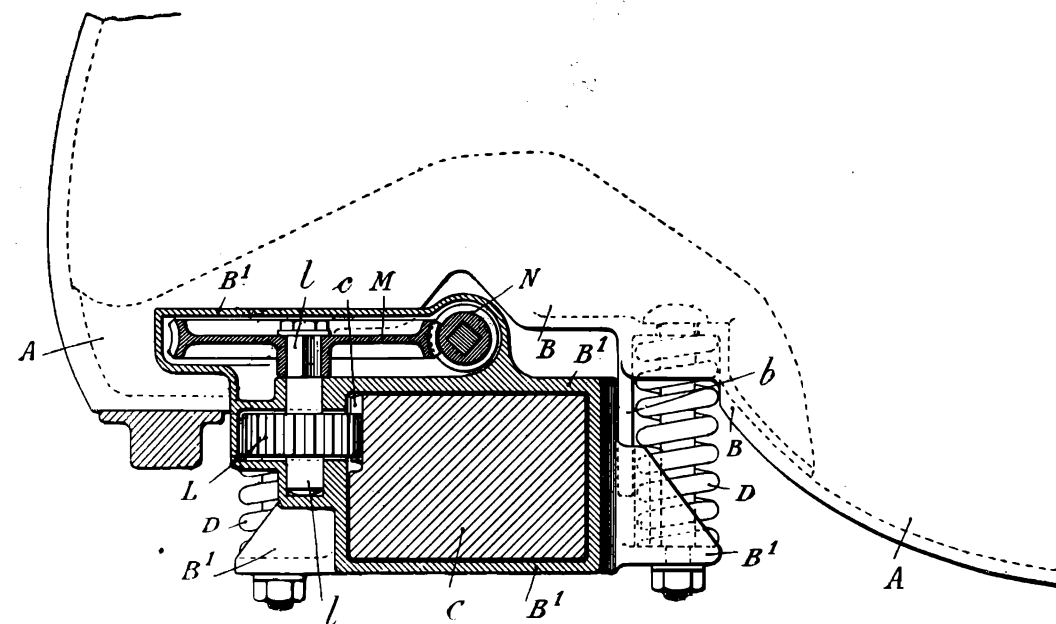

Fig 8

